

andet Sted paa sin Ejendom, men i det store og hele spiller denne Smaaplantning langt fra den Rolle som Hegnsplantningen. Finansudvalget var i Efteraaret paa en Turovre gennem Vestjylland, navnlig i Eggen omkring Brande, og der havde vi Lejlighed til at se, hvilken gavnlig Indflydelse Hegnsplantningen har. Det blev forklaret os af paa dette Omraade kyndige Folk, at saadanne Hegnsplantninger, anbragte i passende Afstande, kunde forøge Foldudbyttet ret betydeligt, ja, det blev endog paavist, at hvor man tidligere ikke havde kunnet dyrke f. Eks. Runkelroer, kunde man nu, efter at have faaet denne Beplantning, dyrke den, hvad der maa betragtes som et meget stort Gode, navnlig naar henses til, at Kaalrabien, som ellers er deres almindelige Foderroer i Jylland, er saa stærkt truet af Plantesygdomme.

En Ting, jeg ved denne Bevilling gerne vil gøre opmærksom paa, er, at de jyske Husmandsforeninger i de sidste Aar have faaet en Del af Bevillingen overladt fra Hedeselskabet. Jeg vil haabe, at ogsaa en Part af denne Bevilling paa 40,000 Kr. bliver overladt til Husmandsforeningerne. Jeg synes for øvrigt, man meget godt kunde gaa endnu et Skridt videre, saa at man uden at bruge Hedeselskabet som Mellemlid direkte kunde overlade en Del af de 40,000 Kr. til Husmandsforeningernes Administration. Det kan være, at der med de 40,000 Kr. kunde udrettes lige saa meget som tidligere med de 82,000 Kr., naar man gik ind paa en mere økonomisk og fornuftig Anvendelse af Pengene. Der er nemlig fra flere Sider kommet stærke Klager frem over, at de Planter, man køber, ere for dyre. Man har ment, at man kunde fremstille disse Planter billigere, og at denne billigere Fremstilling bl. a. kunde ske derved, at de bleve fremstillede i Statens egne Plantager. Hvis Staten dør opelskede de Planter, som skulde uddeles, kunde det være, at man vilde kunne uddele lige saa mange Planter nu for 40,000 Kr. som tidligere for 82,000 Kr. I alt Fald er det en Tanke, som var værd at tage op til Overvejelse, thi Meningen med disse Statsbevillinger kan dog ikke være, at Pengene skulle gaa i forkerte Lommer, men at de skulle udnyttes fuldt ud i det Øjemed, hvori de gives.

Der er af den højtærede Landbrugsminister stillet Forslag om Lønning til en Dyr læge i Grindsted. Det er den Slags Bevillinger, jeg meget nødig gaar med til, og jeg tror, den samme Følelse næres indenfor hele Finansudvalget. Derfor har

Udvalget ogsaa stillet et Underændringsforslag til Ministerens Forslag om, at Bevillingen i Stedet for at være 5-aarig kun skal være 3-aarig, og jeg haaber, at naar de 3 Aar ere omme, er det forbi med denne Bevilling. Grindsted er allerede nu en stor By og vist en By, der har en stor Fremtid for sig, saa der er neppe nogen Grund til, at Statskassen skulde binde sig til en Bevilling, der løb i lang Tid, gældende for denne Plads.

Der er af den højtærede Minister stillet Forslag om at yde en Lønforhøjelse af 1,700 Kr. til den tilsynsførende med Landbrugets Udførselsforhold, Rudolf Schou. Det er med mange Betænkeligheder, vi fra vor Side have tiltraadt dette Forslag. At det er blevet stillet, hidrører fra, at den Mand, som vort Land tidligere havde i Tyskland, Arup, er død. Pladsen er altsaa bleven ledig, og nu skal Forholdet ordnes paa den Maade, at man ikke længere vil have en landbrugskyndig Mand nede i selve Tyskland, men man har regnet ud, at det er bedre at have ham siddende her hjemme. Det er en ret mærkelig Skrivelse, som ledsager Forslaget om denne Bevilling. Man gør gældende, at den vedkommende kan bedre overse Forholdene, naar han sidder herhjemme, end naar han sidder nede i Tyskland. Det kan jeg nu neppe tro. Jeg tror, at naar det er en Mand, der er udrustet med tilstrækkelige Evner og Kundskaber, vil han bedre kunne sætte sig ind i Forholdene i Tyskland, naar han opholder sig paa Stedet og derved kan komme i Forbindelse med de Forhold, her er Tale om, end naar han sidder her i København og spejder ud over Tyskland. Selv om han maaske nok her i Landet læser de tyske Aviser, tror jeg alligevel, han ved at være her kommer til at staa mere fremmed overfor Forholdene end en Mand paa Stedet. Vel have vi i Øjeblikket et godt Marked for Landbrugsprodukter i England, men ingen ved, hvor længe dette Marked staaar aabent for os. Der kan komme mange Vanskeligheder, og der er sikkert mange, der lure paa en Lejlighed til at kunne kaste os ud af det engelske Marked. Men lige saa sikkert er det, at nede i Tyskland er der et meget stort Marked netop for danske Landbrugsprodukter. Jeg synes, at der staaar saa store økonomiske Interesser paa Spil, at man ikke skulde gaa hen og inddrage en Plads som denne, og jeg forstaaer ikke, at man fra Landbrugets egen Side er tilfreds med denne Ordning. Jeg havde ventet, at Landbruget vilde kræve, at man ansatte